Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CII. No. 247. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, DECEMBER 29, 1995. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 29-го ГРУДНЯ 1995 р. Ч. 247. РІК CII.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР НАКРЕСЛЮЄ ЕКОНОМІЧНІ ПЛЯНИ

Київ (УНІАР). — Прем'єр-міністер України Євген Марчук представив Верховній Раді проєкт державного бюджету на 1996 рік. Його прибуткова частина має скласти 2.59 квадрильйонів карб. (14.5 бли. дол.), видаткова — 3.16 квадрильйонів. Дефіцит бюджету таким чином заплановано в межах шести відсотків. Це означає, що річна інфляція не перевищить 30 відс. — рівень цілком прийнятний для стабілізації й розвитку економіки.

Головна увага в наступному році має бути звернена на розвиток паливно-енергетичного комплексу. Плянується піднести видобуток вугілля до 90 млн. тонн на рік, що, за словами Є. Марчука, "потребуватиме надзвичайно серйозних внутрішньогалузевих заходів". Уряд плянує також піднести на 8.2 відс. виробництво труб та на 2.4 відс. виробництво прокату, що є однією з найголовніших складових українського експорту.

17 трильйонів карб. має бути виділено на конверсію. Розвиватимуться передусім ті виробництва, які мають замкнутий цикл і мало залежать від імпорту, зате мають експортний потенціял. Прем'єр-міністер вважає,

(Закінчення на стор. 4)

Лідер групи „Реформи" підсумовує рік

Київ (УНІАР). — В інтерв'ю кореспондентові УНІАР лідер депутатської групи „Реформи" депутат Сергій Соболєв назвав 1995 рік „роком злетів і падінь".

Роблячи підсумки року, С. Соболєв нагадав програмову доповідь Президента України (жовтень 1994 року), у якій оголошено корекцію реформ, які до того часу топталися на місці. В 1995 році настав час їх здійснювати. Не можна однозначно, вважає С. Соболєв, сказати, чи був цей рік справді роком реформ, чи роком регресу, але за останній рік все ж вдалося зробити більше, ніж за попередні роки незалежности.

Найважливішою подією у політичному житті країни С. Соболєв вважає підписання конституційної угоди та закону про владу як невід'ємної його складової. Підписана угода допомогла уникнути загострення протистояння між Президентом і Верховною Радою і ще раз підтвердила здатність гілок влади вирішувати конкретні проблеми шляхом переговорів і угод.

Щодо праці вищого законодавчого органу, то, сказав С. Соболєв, однозначно оцінити діяльність Верховної Ради не можна. Якщо питання, що регламентують соціяльно-політичну сферу, парламент вирішував досить продуктивно і плідно, то про економічні проблеми цього сказати не можна. Загалом, наголосив С. Соболєв, нинішній склад Верховної Ради багато в чому програє попередньому складові парляменту. Говорячи про негативи, народний депутат відзначив, що так і не вдалося створити єдиного „кулака" виконавчої влади — залишилася Адміністрація Президента, Кабінет Міністрів та ще низка підвиконавчих органів, немає єдиного механізму керівництва, не завершено процес реформування Верховної Ради, не вдалося довести до рівня серйозного реформування судову і прокурорську систему.

Ірак все ще не скасував таємних програм

Амман, Йорданія. — Йорданська митна служба заарештувала вантаж з „надзвичайно небезпечною хемічною речовиною", який ішов на адресу Іраку.

Військові експерти ствердили, що та речовина призначена для виготовлення хемічної зброї. Спостерігачів особливо занепокоює та обставина, що йдеться вже про другий випадок, який ні в кого не викликає сумніву, що Ірак все ще не відмовився від своїх таємних хемічних чи бактеріологічних програм. В кінці листопада на іракcько-йорданському кордоні затримано промислове устаткування, придатне для виготовлення бойових ракет.

Як відомо, у серпні 1990 року, після вторгнення Іраку у Кувайт, Рада безпеки ООН запровадила антиракське нафтове і торговельне ембарго. Відтоді головний щлях, який зв'язує Ірак зі зовнішнім світом, проходить через суходутний кордон з Йорданією. Ірак також не має права продукувати зброю масового знищення і балістичні ракети засягом дії понад 150 кілометрів.

Теперішній арешт небезпечного вантажу уможливили інформації, одержані від

(Закінчення на стор. 3)

БЮДЖЕТНА КРИЗА ЗАГОСТРЮЄТЬСЯ

Вашінгтон. — Уряд президента Билла Клінтона знову шукає шляхів, щоб не допустити до цілковитої нестачі фінансів для функціонування держави під час цього другого з черги бюджетного застою. Маючи це на увазі, голова Комісії засобів і способів у Палаті Репрезентантів Билл Арчер, республіканський конгресмен з Тексасу, попередив відповідні державні чинні. ки, що, шукаючи виходу з цього скрутного становища, вони наражуються на „конституційну та законну кризу," узурпуючи права Конгресу — контролі державного довгу.

Робити таку перестрогу під час того, як державні установи вже понад тиждень частинно закриті без будьяких можливостей повернутися до нормального урядування, на думку аналітиків є ще одним зі заходів республіканців спонукати демократів до діялогу в справі державного бюджету. Існуючий застій у переговорах і частинне закриття державних установ не мало бажаних наслідків, тому і оце листовне попередження до секретаря Державного скарбу Роберта Рубіна з датою 26-го грудня.

Міністер пропонує зміни у вугільній промисловості

Київ (УНІАР). — Тут у четвер, 21-го грудня, на вечірньому засіданні Верховної Ради України виступив міністер вугільної промисловости Сергій Поляков.

Міністер повідомив, що цього року видобуток вугілля порівняно з попереднім зменшився на 11.5 млн. тонн і дорівнював 83 млн. тонн. За часів СССР в Україні видобувалося до 200 млн. тонн вугілля на рік.

Щоб виправити ситуацію, новий міністер пропонує: (1) у першому півріччі 1996 року провести корпоратизацію підприємств вугільної промисловости (100 відсотків акцій повинні належати державі); (2) у другому півріччі 1996 року створити холдингові підприємства у вугільній промисловості. Контрольний пакет акцій повинен належати, за словами міністра, державі, а гроші від приватизації повинні надходити до фонду розвитку паливно-енергетичного комплексу.

С. Поляков пропонує створити українську вугільну біржу і випрацювати державну програму реструктуризації шахт України. Ці перетворення потребують бюджетних асигнувань, а саме: 39.4 трлн. карбованців — капітальні вкладення в галузь; 48.7 трлн. карбованців — на закриття тридцяти дефіцитних шахт; 33.6 трлн. карбованців — на соціяльно-культурну сферу. Загальна потреба — 128.1 трлн. карбованців.

Міністер запевнив, що в 1996 році різкого підвищення вільних цін на вугілля не буде.

Крім того, готується указ Президента України про структурну перебудову вугільної промисловости. Згідно з проєктом указу плянується провести корпоратизацію виробничих об'єднань і трастів галузі. На їх базі передбачається створити акціонерні компанії. Частину шахт буде закрито.

РІЗДВЯНА РАДІОПЕРЕДАЧА В ПАРМІ

Парма, Огайо. — На Різдво в неділю, 7-го січня 1996 року український православний собор св. Володимира в Пармі, Огайо, передаватиме Різдвяну Службу Божу від 2-ої год. до 3:30 по полудні на радіостанції WMIH-1260 AM Cleveland. Ця Служба Божа відправлятиметься в церкві в той день о год. 10:15 вранці і буде записана на стрічку. Ця щорічна передача собору св. Володимира є для старших і хворих парафіян, які не можуть відвідувати церковні відправи. Також на Різдво у соборі відправлятиметься Служба Божа о год. 8:15 рано і в суботу, 6-го січня, в год. 7:30 вечора — Велике Повечір'я і Утреня.

Росія обурена можливим створенням Балтійських ВМС

Москва (УНІАР). — 25-го грудня міністерство закордонних справ Російської Федерації висловило обурення з приводу ініціятиви сесії Парляментарної асамблеї Европейського союзу про створення постійно діючих Балтійських військово-морських сил з участю Німеччини, Данії, Польщі, Латвії, Литви та Естонії. Зовнішньополітичне відомство Росії оцінило цей крок як „антиросійську акцію".

Для пояснення ситуації в міністерство Росії прибув голова Постійної ради Европейського союзу Люїс Казанова. Він зазначив, що керівництво ЕС не в усьому поділяє і підтримує ініціятиви членів Парляментарної асамблеї, проте спостерігачі відзначають, що така заява Л. Казанови не змінює ситуації щодо створення Балтійських військово-морських сил.

„Недавня візита амбасадора ЕС є не чим іншим, як дипломатичним жестом, який мав би заспокоїти російське керівництво і надати процесові створення ворожого Росії блоку зовнішньо безвинний вигляд. Подібно до нас ставилися і під час збройних операцій НАТО на Балканах. З Росією сьогодні ніхто вже не рахується", — сказав з цього приводу один із високопоставлених працівників уряду Росії.

Депутат бажає змін у відносинах України з діяспорою

Київ (УНІАР). — Відповідаючи на запитання кореспондента УНІАР, якими повинні бути взаємини України з українською діяспорою, голова Комісії Верховної Ради з питань екологічної політики, член Центрального проводу Руху Георгій Філіпчук уважає, що вони повинні кардинально змінитися.

На його думку, стереотипи української діяспори щодо України повинні бути іншими. „Українська діяспора, — сказав він, — мала би виступити в ролі політичних й економічних лобістів України. Так, вона зробила велику роботу, зберігши в умовах бездержавности українську державницьку ідею, але нині ситуація змінилася, оскільки є українська держава". Тому, за словами Г. Філіпчука, українські політики повинні змінити своє становище і включити українські впливи — з точки зору політичного й економічного лобізму — які є за межами України.

Необхідно мати у парляментах і конгресах різних країн світу своїх представників з числа української діяспори, які обороняли б інтереси України, показували б світові Україну з її досягненнями, набутками та перспективами. Лише таким чином, переконаний Г. Філіпчук, можна максимально зблизити закордонний бізнес з українською економікою, що позитивно вплине на стабілізацію ситуації в Україні.

В Україні

ШУКАЮТЬ ШЛЯХІВ ФІНАНСУВАННЯ МЕДИЦИНИ

КИЇВ. — 25-го грудня на засіданні Комісії Верховної Ради з питань охорони здоров'я, материнства і дитинства обговорено додаткові джерела фінансування медичної галузі. Стверджено, що для задоволення мінімальних потреб медиків необхідно в наступному році біля 500 трлн. карбованців. Проєкт бюджету передбачає лише 311 трлн. карбованців. На засіданні йшлося про створення спеціяльного фонду збереження здоров'я, на який надходитиме частина грошей від продажу продуктів масового споживання, передусім шкідливих для здоров'я виноробних, горілчаних і тютюнових виробів; від плати за забруднення довкілля тощо. Висловлено пропозицію сконцентрувати фонди, оскільки тепер вони розпорошені по різних міністерствах та відомствах і не завжди використовуються за призначенням.

ДОПОМІГ ПАРТІЙНО-КОМСОМОЛЬСЬКИЙ ДОСВІД

ДНІПРОПЕТРОВСЬКЕ. — Дніпропетровський „Приватбанк" входить сьогодні до числа шести найсильніших банків країни, сказав на пресконференції голова його правління Сергій Тигіпко. На кінець року статутний фонд зріс до 1 трлн. карбованців. На сьогодні банк має 60 філій. С. Тигіпко підкреслив, що у розбудові банківської структури йому допоміг досвід партійно-комсомольської праці. Він також сказав, що „Приватбанк" зацікавлений у розвитку телебачення. За його словами, телебачення — це трибуна для бізнесмена. Про вихід банку на европейський рівень свідчить стажування його працівників у Швайцарії. Плянується також віркриття „нормальних банків", які зберігатимуть анонімність вкладів.

ОБГОВОРЕНО РОЗВИТОК СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

КИЇВ. — На крайовій нараді з питань агропромислової політики, яка відбулася в Києві, Леонід Кучма сказав, що мета її — „всебічно проаналізувати стан справ в агропромисловому комплексі (АПК), обговорити весь комплекс проблем, а також порадитися щодо шляхів стабілізації виведення АПК з кризи". Ситуацію в сільському господарстві він назвав „справді складною". В ході підготови до наради, міністерства і відомства випрацьовували національну програму розвитку сільсько-господарського виробництва на 1996-2005 роки. Проєкт її отримали учасники наради. Прем'єр-міністер Є. Марчук, який теж брав участь у засіданні, наголосив на необхідності випрацювання на основі цього проєкту регіональних програм розвитку сільськогосподарського виробництва у кожній області, враховуючи місцеві, природні й економічні умови. Є. Марчук сказав, що Уряд контролює працю з підготови АПК до 1996 господарського року, і підкреслив, що буде зроблено все можливе для створення сприятливих умов для товаровиробників.

СКОРОЧУЮТЬ КАПІТАЛЬНЕ БУДІВНИЦТВО

КИЇВ. — Українське телебачення повідомило, що на сьогодні існує біля 15,000 об'єктів незавершеного будівництва промислового і соціяльного призначення. Держава не в змозі тепер добудувати ці об'єкти, оскільки вони фінансувалися з бюджету колишнього СССР і тому, за дорученням Уряду, 600 об'єктів будуть продані іншим власникам. Нещодавно при Фонді Державного Майна створено центр продажу таких об'єктів, на який покладаються функції підготови до приватизації, маркетингові дослідження, створення бази потенційних інвесторів та покупців. За словами прем'єр-міністра України Євгена Марчука, наступного року жодної капітальної новобудови не буде. Він також підкреслив, що важливо ефективно використовувати фонди, виділені на капіталовкладення.

Ю. КОСТЕНКО ПРО ЧАЕС

КИЇВ. — На пресовій конференції, присвяченій підписанню меморандуму щодо закриття Чорнобильської Атомно Електричної Станції, котру зорганізували Міністерство Охорони Навколишнього Середовища та Ядерної Безпеки України, журналістам представлено проєкт „Виведення ЧАЕС з експлуатації". Цей проєкт входить до „Всеохоплюючої програми великої сімки та України для підтримки закриття ЧАЕС". Проєкт, за словами міністра Юрія Костенка, почне здійснюватися після отримання кредитів від міжнародного співтовариства. Отже до 2000 року плянується зупинити всі реактори ЧАЕС, а для того, щоби перетворити об'єкт „Укриття" в екологічно чисту зону, за словами Ю. Костенка, потрібно десятиріччя.

Альманах УНС на 1996 рік вже в дорозі

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Адміністрація В-ва „Свобода" повідомляє, що Альманах УНС на 1996 рік є вже в дорозі до передплатників.

Цікавий та різноманітний своїм змістом Альманах має провідну тему сумну річницю десятиріччя чорнобильської кастрофи. З того приводу є відповідна кольорова обкладинка роботи мистця Богдана Титли, як теж численні статті на що тему англійською та ук-раїнською мовами.

П'ятиріччя державности України відзначено у Альманаху словом амбасадора України до ООН Анатолієм Зленком, як теж численними поезіями. Крім того у Альманаху багато матеріялу зі сучасного і минулого України, який повинен зацікавити українців різного віку та різного місця замешкання.

Ціна Альманаху виносить 12 ам. дол. враз із пересилкою і проситься належність висилати у заадресованій для вигоди читачів конверті.

Адміністрація просить не відсилати Альманаху, коли хтось не бажає його затримати, тому, що це подвоює поштові кошти.

В АМЕРИЦІ

ЧАСТИННЕ ЗАКРИТТЯ державних установ з приводу застою у вирішенні справи державного бюджету є не тільки політичним маневруванням, але також дуже негативним чинником для туризму країни. Прикладом цього може послужити виставка картин світової слави голляндського маляра Йоганнеса Верміра у Національній галерії мистецтв у Вашінгтоні, яка була змушена закрити свої виставові залі. Власники квитків на згадану виставку в багатьох випадках організували свої вакації навколо дати цієї події у Вашінгтоні та були позбавлені цієї нагоди. Одначе датки приватних осіб і установ уможливили відкрити виставку на один тиждень. Такі та подібні випадки відвідування державних пам'яток, парків і заповідників заторкнули приблизно 383,000 туристів.

У ВІВТОРОК, 26-ГО ГРУДНЯ, дорадник президента Билла Клінтона для справ державної безпеки Антоні Блейк і начальник об'єднаних керівників штабів американських збройних сил ген. Джан Шалікашвілі зустрілися з новообраним майбутнім президентом Гаїті, Рене Превальом, який сказав, що може звернеться до Організації Об'єднаних Націй, щоб продовжили термін присутності американськихвійськ у його країні. ЗСА, які були головним інструментом привернення демократичного устрою та президента Жан Бертрана Арістіда до влади в Гаїті, уважають за свій обов'язок ближче цікавитися справами демократичного процесу в цій країні.

НАЙНОВІШІ ДОСЛІДИ вказують на те, що втрата ваги для чоловіків старшого та середнього віку є більш корисною, як руханка у зменшенні ризика серцевого захворіння. Наукові дослідники Медичної школи Меріленського університету під керівництвом д-ра Леслі Кацела зробили цей висновок після дев'ятимісячної перевірки 170 чоловіків.

У СВІТІ

У НІКИМ НЕ ВИЗНАНІЙ Придністровській республіці, створеній російськомовними сепаратистами на території Молдови, відбулися парляментарні вибори і референдум про приєднання до Співдружности Незалежних Держав. Молдавська влада не визнала ці заходи законними. Віктор Жосу, дорадник президента Молдови, сказав у розмові з журналістами, що придністровські лідери „роблять все для того, щоб дістати додаткові арґументи на користь визнання Придністровської республіки іншими країнами".

ТОКІЙСЬКИЙ вищий суд прийняв рішення, згідно з яким уряд країни мусить заплатити мешканцям сіл довкола летунської військової бази ЗСА у провінції Канагава 106 млн єн (понад 1 млн. дол.) у формі компенсації за „незручності, спричинені гудінням літаків у нічний час". Справа ця тягнулася від 1976 року, коли 72 мешканці міста Ацуґі та околиць вперше звернулися до суду. А цими днями подібну вимогу висунули 1,500 японців, які проживають поблизу американської летунської бази Камацу.

Шановні читачі!

Щиро дякуємо всім тим читачам, які по одержанню різдвяних карток відразу щедро відгукнулися, переславши замість належности за них свою пожертву на Фонд Відродження України — УНСоюзу. Але є ще дуже багато читачів, які забули, мабуть, або не доглянули це у передсвяточній метушні. Тому до тих шановних читачів звертаємося з гарячим проханням по можности зложити свою пожертву, яка допоможе УНСоюзові нести дальшу поміч Україні у її змаганнях до утвердження своєї незалежности.

Екзекутивний Комітет УНСоюзу

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.
Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Про грішне і праведне

30-го жовтня польська газета "Дзєннік Звьонзкови", що виходять в Чикаґо, помістила велику статтю Данути Неспяк "Фальшування історії" з характерним підзаголовком: "З історії української мегаломанії".

Чому саме "українська мегаломанія", а не якась інша, зокрема польська, так турбує польських дослідників, — сказати важко. Може, тому, що про чужу "мегаломанію" завжди писати легше, а може, й тому, що про "фальшування історії" українськими "буржуазними націоналістами" вже понаписувано сотні книжок і статтей — як у комуністичній Польщі, так і в комуністичній Україні. А це значить, що й дбати про якусь нову арґументацію нема потреби — цілком можна вдатися до старих пропаґандистських штампів і стереотипів. Єдине, здається, чого не враховує Д. Неспяк і подібні до неї борці з чужою мегаломанією, це те, що й в Україні більшість населення виростала на тих самих стереотипах, що й у Польщі, тобто пересічний українець, як і пересічний поляк, куди більше чув про "фальшування історії" клятими українськими буржуазними націоналістами, ніж власне про саму ту історію. Не будемо, однак, впадати у протилежну крайність і зміцнювати антипольські стереотипи серед українців. Очевидно, що є різні поляки, як і різні українці. Очевидно й те, що "мегаломанія", як і будь-які інші риси, позитивні чи неґативні, притаманні конкретним людям, а не нації загалом. Думається, що з цим погодиться і сама Д. Неспяк, бо ж напевно не вважає себе расистом і, мабуть, справді-таки щиро вболіває за "майбутнє Европи", якому "загрожує поширення націоналізму". То навіщо ж тоді оті балачки про "українську(!) мегаломанію" — з далекосяжними висновками про "активізацію необандерівських політичних партій" та евентуальну потребу поширення "життєвого простору" для "народу, який складається з надлюдей"? Не треба бути великим українознавцем, аби, побувавши в Україні, догледіти, що українці страждають радше від комплексу меншовартости, ніж від комплексу мегаломанії, і що чужоземний "життєвий простір" їх покищо мало цікавить, бо й свого власного "життєвого простору" вони ще не опанували, залишаючись упослідженою меншиною на власній землі, а відтак і загроза Европі від них покищо не набагато більша, ніж від чорного населення Південної Африки.

На жаль, усі свої висновки про "українську мегаломанію" Д. Неспяк робить на підставі трьох маргінальних публікацій, жодна з яких — ані фотоальбом львівських старожитностей, ані колекційний поштовий штемпель з написом "Leopolis semper fidelis Ucraine", ані, зрештою, "Словник давньоукраїнської мітології" Сергія Плачинди — ну ніяк не тягне на гітлерівський "Майн Кампф", попри всі дискусійні або й справді "мегаломанські" місця в них, відповідно відібрані й прокоментовані польською авторкою.

У чому Д. Неспяк таки має рацію, це в тому, що "подібні мегаломанські публікації були б смішні, коли б за ними не виднілися проблеми поважніші". Але вона фатально помиляється, вважаючи тими "поважнішими проблемами" загрозу тотальної мегаломанії і, зрештою, фашизації свідомости в Україні.

За згаданими "мегаломанськими" публікаціями криється радше протилежна проблема: комплекс меншовартости, намагання пригнобленого, упослідженого, позбавленого історії, а відтак і прийдешности, народу довести усім і найперше самому собі, що він існує, що він — не гірший за інших, а отже й не меше за інших має право на існування. За великим рахунком це справді наївно й смішно, адже право на існування має кожен народ, незалежно від того, чи існує дві тисячі років, чи двісті днів. А проте українцям занадто довго відмовляли в такому праві. На жаль, до розуміння цієї проблеми Данута Неспяк не наближається, трактуючи хворого як здорового, тобто націоналізм пригнобленого народу — як шовінізм панівного.

А тим часом саме від польських авторів хотілося б більшого розуміння всіх цих проблем чи бодай більшої делікатности у їх висвітленні. Історія дала нарешті полякам і українцям непоганий шанс налагодити чесні і рівноправні взаємини, відклавши вбік всі історичні драми й непорозуміння. А тому час би й польським та українським публіцистам змінити тон і припинити підживлювання міжетнічних упереджень і стереотипів. Польсько-українська неприязнь не принесла покищо нічого доброго ні полякам, ні українцям. Зате з неї завжди вміло користали треті сили.

Володимир Сушко

ПРИРОДООХОРОННИЙ РУХ НА ЛЬВІВЩИНІ

Львівщина ще сьогодні, чотири роки після розпаду СССР, терпить від забруднення найбільше з усіх областей західної України. Тому що вона багата на корисні копалини, такі як калійні солі, сірка, вугілля, нафта і ґаз, а також на дерево й інші будівельні матеріяли, совєтський режим хапливо і поварварськи використовував ці її ресурси, нехтуючи при тому усіми природоохоронними законами.

Обраховують, що 17 відсотків території области, на якій тепер проживає 1.68 млн. населення, забруднені промисловими викидами. Фактично немає вже в області незабруднених річок, навіть карпатські річки у наслідок надмірного порушення лісового покриву в горах через суцільне вирубування дерев за часу совєтської господарки постійно забруднюються. Сильно забруднені є Західній Буг в районі Сокаля і його притоки Рата, Солокія і Полтва. Рівень забруднення Полтви дуже високий біля Львова. Вона тут є нічим іншим як колектором каналізаційних викидів. Згідно з інформацією Міністерства Охорони Навколишнього Природного Середовища України („Національна доповідь про стан навколишнього природного середовища в Україні", Київ, 1992), у водах Полтви біля Львова є відсутній розчинний кисень і присутній сірководень.

Забруднені є і Дністер та його притоки в околицях Свіча, Стрия, Верещиці і Тисьмениці. Особливо Тисьмениця біля Дрогобича, подібно як Полтва біля Львова, є сьогодні збірником каналізаційних викидів.

Забруднені ріки чи забруднене повітря не знають людських кордонів. Від їхньої шкідливої дії терплять не лише межуючі, але і дальші території чи країни. Коли йдеться про ріки Львівської области, то слід пригадати, що через Львівську область проходить головний европейський вододіл — одні з її річок несуть свої води на північ у Польщу і до Балтійського моря, а інші — в бік Чорного моря, перепливаючи через південнозахідню Україну і Молдову. Немає сумніву, що забруднення, яке несуть ті річки, не додають до поліпшення екологічного стану на тих подальших територіях.

В обличчі сучасної екологічної кризи, яка у більшій чи меншій мірі заторкує майже все людство, щораз більше назріває свідомість про необхідність співпраці між народами для задовільного вирішення спільних їм екологічних проблем. Не лише державні чинники, але й громадські природоохоронні організації, навіть окремі люди, вже багато років шукають контактів між собою на міжнародному рівні, свідомі того, що тут ідеться про рятунок їхніх земель, а в ширшому розумінні і про рятунок цілої нашої плянети Землі.

І тому відрадно, що тепер і українські природоохоронні організації нав'язують теж такі міжнародні контакти. Наведемо тут один приклад саме з Львівської области.

14-го липня ц. р. в приміщенні організації „Товариство Лева" у Львові і за почином цього товариства відбулася зустріч екологічних організацій Львова з Христиною Волняковською, представницею Фонду Маршала у Польщі. Про цю зустріч писала львівська газета „Молода Галичина" 20-го липня ц. р. у статті Ярини Коваль „Єдність — порятунок для довкілля". Варто хоч в загальному ознайомитися з тією статтею. Але спочатку кілька слів про Фонд Маршалла. Цей благодійний американський фонд діє вже давно в Европі. Він, зокрема, підтримує екологічні проєкти в Центральній та Східній Европі, у першу чергу такі, вирішення яких має теж міждержавне значення, наприклад, догляд і очищення рік і т. п. Організаціям, які дійсно шукають розв'язки пекучих проблем, цей Фонд уможливлює необхідні контакти і обмін досвідом з подібними організаціями на міжнародному рівні у переконанні, що спільно діяти є легше. Урядам, що є зацікавлені у розв'язанні екологічних проблем в їхніх країнах, Фонд Маршалла радо пропонує нові варіянти

(Закінчення на стор. 3)

Наталія Кібець

Напередодні Нового року

Знову минає черговий рік нашого життя, нашого персонального і життя загальнооточуючого нас середовища. В одних цей рік пройшов непомітно, без будь-яких потрясень — сумних чи веселих, в інших він минув у подіях пам'ятних на ціле життя.

Живемо ми з вами в тяжку добу і ця трагічна доба ставить перед нами такі непосильні проблеми, що їх тяжко розв'язати нашим марним розумом. Ми живемо у добі, коли на невідомих терезах важиться біологічне існування народу, коли в нелюдських умовах відходять від нас наші найближчі, коли навколо нас в цілому світі земна плянета вкривається кров'ю невинних людей, непричетних до диявольських вимог фанатиків, які через власні ідеї, прикриваючись ім'ям Бога, нищать людство, порушуючи тим самим наказ Божий — жити в дружбі і любити один одного, як самого себе. В загальному людство прагне спокою. І кожний раз, коли надходить Новий рік, сподіваються на щось краще. Звертаються до астрологів та віщунів, але всі астрологічні передбачення нічого доброго не віщують.

Вже не розумом, а духовими очима шукаємо визвольного вогника з вічнотривалого маяка. Пройшовши крізь дими пожарищ рідних хат, крізь руїни храмів і бібліотек, крізь мільйони загиблих, добачаємо цілком нові шляхи, якими маємо іти, й не йти ними вже не можемо. Нового змісту дочитуємось у книжках, що завжди були у нас на столі і яких ми ніколи звичайно уважно не читали. Лише тепер, пройшовши тяжку життєву школу, зрозуміли, що книги, які досі читались як обов'язковість шкільного читання (Історія рідного краю, Літопис з його суворою правдою, Шевченківський „Кобзар" з його зверненнями та закликами, Євангелія з її святістю та спасінням й інші), жили окремо в своїй величності й самотності від нас. Ми жили окремо від них, відділені сліпим муром наших людських призвичаєнь — життєвою суєтою. Відділені муром взаємної дрібнозадушливої ненависти, недовір'я, суперництва. Не до нас проповідував Христос, не до нас говорили через святе Євангеліє апостоли Христові лишити все та жити по Божому; не для нас був розпачливий заклик Шевченка „Молю вас, благаю" і досвід князівської держави. Ми могли любити Бога, а брата ненавидіти, ми могли „лучити гонори своєї землі і службу ворожій державі". Ми могли...

Ми могли „жити між людьми, як люди", хоч кожний рядок нашої історії кричав нам, що так жити ми не сміємо. Що наша земля — наша батьківщина Україна з її славним, освяченим і благословенним св. апостолом Андрієм Києвом має бути Третім Римом, а як ні, то будемо розстань-дорогою народів, розстань-дорогою племен. А ми не слухали і самі спричинилися на це друге. Племена проходили нашими степами і на низьких азійських конях і на наймодерніших танках. Однаково горіли пергаменти Десятинної церкви, як і найновіші музеї; і однаково йшли в ясир на схід, захід і північ невільники з народу, що був глухий на віщі заклики надхненних мудреців і пророків.

Бо... Закон в слові лише однім: „Люби свого ближнього, як самого себе! Коли ж ви гризите та істе один одного, то глядіть, щоб не знищили ви один одного!" (посл. ап. Павла до Гал. 5, 14-15). „Обнімітеся ж, брати мої" (Т. Шевченко) і тисячі подібних закликів падали в порожнечу махнівського степу, Кочубеїв і прославлених „Тройгендерів" та спекулянтів останніх часів. Та цей степ зникає. Його останні вірні сидять розгублено на вивезених ціною життя інших, тяжких валізах або намагаються борсатись проти ритму, що веде на неосознану ще височінь. Простує туди шлях і вмирають на ньому сотні тисяч тих, що „поклали руки на плуг", не обертаються назад, що одного пана полюбили, а іншого зненавиділи, що своїм „а може все таки обертається" сподіваються на відродження душі через випробування.

Наші душі прозріли лише тепер і зрозуміли прості слова книг, яких ми раніше не бачили, що життєвий досвід минулих поколінь не в ниві, що її „гону від Карпат аж до Дону", а призначення наше в тому, яку святиню здвигатимемо на цій ниві? Чи окрім золотої пшениці нічого не повезуть кораблі з нашої плодючої землі, чи може антени вселюдського духа перехоплюватимуть з шпилів нового Риму (Києва) й Царгороду хвилі і сповістять світ про нових людей на новій землі?.. „На оновленій землі!.."

Тож з Новим роком, друзі! З новим піднесенням на вищий ступінь по сходах загальнолюдського духовно-культурного поступу і нашого індивідуального духовного зростання до вічности.

Щасти нам у цьому Боже!

Олександер Серафин

ПЕРЕХІДНИЙ ПЕРІОД АВТОМОБІЛЬНОЇ ПРОМИСЛОВОСТИ

Прогнози економістів „Форда", „Дженерал моторс" та „Крайслера" — великої трійки автомобільного ринку в ЗСА — на 1995 рік, роблені рік тому, були оптимістичні. „Крайслер", наприклад, передбачав американський ринок на 16.5 мільйона машин. Тепер виглядає, що 1995 рік закінчиться продажем коло 15 млн. штук — так як в 1994 році.

Передбачення на 1996 рік є повторенням вислідів попередніх двох років — коло 15 млн. машин. Одним з факторів, на якому спирається ця прогноза, є економічна стабільність. Тому що в 1996 році будуть вибори президента, Уряд робитиме все можливе, щоб втримати економічну активність бодай на теперішньому рівні. Є надія на зниження відсоткової стопи, що дасть поштовх економіці, а також дальша стабілізація інфляції — два важливі фактори для економіки. „Форд" і „Дженерал моторс" впровадять на ринок кільканадцять нових моделів авт, що дасть йому стимул.

З іншої точки зору, великі три підприємства мають відновити в 1996 році свої угоди з робітничою юнією, а з цим в'яжеться можливість страйку. Іншими від'ємними факторами є підвищені ціни машин, слабий европейський ринок, економічна рецесія в Мехіко та зменшення різниці цін між домашніми та імпортованими японськими машинами в наслідок зміни відношення між доляром і японською єною.

Тому що автомобільна промисловість є циклічна, експерти передбачали рік тому початок занепаду ринку на 1996-1997 роки. Тепер вважають, що зниження ринку почнеться в 1998 році.

Японські промисловці переносять виробництво ще більше моделів машин до ЗСА, тому що виробляти їх в Японії і експортувати до ЗСА не є економічно вигідно. Крім цього, японська автомобільна промисловість вже четвертий рік перебуває в кризі. Щобільше, японсько-американський торговельний договір з минулого літа відкрив ринок для американських постачальників і експортів „великої трійки".

Японські заводи в ЗСА виробили в цьому році коло 2.3 млн. машин, а також майже 400,000 штук у Канаді. Японці купують щороку в ЗСА майже на 19 блн. долярів запасних частин для цих машин. Цей напрям купувати більше і більше частин в ЗСА продовжуватиметься, бо японці перемістять щораз більше продукції складових частин, включно з моторами до своїх автомобілів, до Америки. Можна передбачати, що вони перейдуть в ЗСА в близькому майбутньому з серійних складальників до повних виробників. В наслідок цього продуктивність японських автозаводів використовуватимуться лише на 70 відсотків і тому закриття деяких з них є неминуче ще цього століття.

Американський ринок міні венів, вантажних і утилітарних машин постійно зростає не в користь авт. Японці не мають в ЗСА фабрик, які виробляли б ці авта і, крім „Тойота", не мають фінансів, щоб могли в майбутньому конкурувати у цій ділянці ринку.

Виробництво машин японськими фірмами в ЗСА не означає, що вони здобуватимуть, як в минулому, щороку більшу і більшу частку американського ринку. Ця ситуація минулася і, правдоподібно, не повернеться. Проте американські люксусові авта є загрожені як японською, так і европейською конкуренцією. БМВ і „Мерцедес" закінчують будову своїх фабрик в ЗСА. Після пуску їх в хід вони грозитимуть не тільки американським, але й японським маркам люксусових авт на американському ринку.

Передбачають, що 1995 рік в Західній Европі закінчиться продажем менше ніж 12 млн. машин, на півмільйона менше, ніж передбачали з початком року. В 1996 році ринок може зрости на чотири відсотки. Очікуване довір'я споживача в головних країнах Европи (Великобританії, Франції, Італії і Еспанії) не сповнилося в 1995 році. Найважнішим ринком, однак, є Німеччина, економіка якої перебуває в глибокій рецесії від 1993 року. Протягом останніх шести місяців цього року було замітне покращення, після підписання угоди з найбільшою робітничою юнією. Експерти погоджуються з тим, що наступний рік повинен бути зразковим для покупця.

(Закінчення на стор. 3)

Стефан Касіян

ПОЧАТОК НОВОЇ ДОБИ

I

Сталося це понад 80 років тому, вліті 1914 року, в 100-літню річницю народження Тараса Шевченка, коли над українськими землями знялася пожежа світової війни, яку підготовляла і розпалила своєю довголітньою загарбницькою політикою царська Росія. Впродовж понад 200 років цей ворог України намагався доконати свій злочинний плян знищення українського народу як самостійної нації. Жорстоко поборювали і нищили московські царі всякі спроби українського національного відродження. Вони боялися втратити панування над Україною і тому проповідували думку, що Москва так довго не зможе зліквідувати в себе мазепинську небезпеку, доки поза її кордонами буде існувати вічне джерело української ідеї, яка завжди буде оживляти українську націю в Росії та загрожувати ім-періяльним плянам Москви.

Цим мазепинським гніздом була в очах москалів українська Галичина, де українці могли сяк-так вільно розвивати своє національне життя. Тому Москва розпочала війну, щоб здійснити свої давні мрії „собіранія русскіх земель" і зайняти останній клаптик української землі, що не попав ще під „ласкаву руку старшого брата".

В обличчі великих історичних подій, які мали відбуватися на українських землях, усі розуміли, що в грядучих світових змаганнях буде рішатися наша доля. Одна єдина думка диктувала тоді українському народові під обома займанщинами єдине бойове гасло: „До боротьби проти історичного ворога України, проти Росії, за визволення українського народу з московської неволі, за вільну, самостійну українську державу!"

Впродовж одного тільки дня постав в тому історичному моменті єдиний український керуючий політичний центр, єдина національна репрезентація — Головна Українська Рада. Не було ніяких групово-партійних амбіцій ані боротьби за першенство. Усі стали рівні перед небезпекою заглади нації. Прийнято засаду паритету. Взаємна терпимість, льояльність та глибоке патріотичне зрозуміння спільного національного ідеалу — були тією силою, що об'єднала всіх. Усі зрозуміли, що нація, яка хоче жити і перемогти в тій тяжкій хвилі, мусить бути об'єднана. Особа голови та двох заступників голови Головної Української Ради, репрезентантів трьох діючих тоді українських політичних партій, були символом-синтезою української політичної думки та маніфестацією єдности нації.

Могутній бойовий клич пролунав по українській землі. Увесь об'єднаний народ станув під січово-мазепинський прапор до боротьби з Москвою. Була це незабутня, радісна хвилина у тій грізній добі.

Головна Українська Рада звернулася до українського народу з маніфестом, що проголошував: „Історичний і найбільший ворог України, що грозить їй загладою, мусить бути поражений і розбитий, а на руїнах царської імперії має постати вільна, самостійна Україна". Провідною думкою маніфесту було підкреслення української рації в тій війні та власної української відповідальности за свою долю. Наша орієнтація: не австрійська, не німецька, а тільки українська. Бо нації керуються тільки власним інтересом. Треба отже вирвати обставинами право і обов'язок самому діяти і рішати свою долю. Треба власною силою та власними зусиллями і жертвами творити історію для власної мети.

Війна вибухла по волі великих держав, і кожна з них мала свої власні інтереси і пляни. Ніхто не хотів за Україну воювати. Українське питання було викреслене зі світових проблем. Не брали нас в рахубу міжнародних калькуляцій. Ім'я України було в світі невідоме.

В такій ситуації українці не могли мовчати. Україна могла вийти з пониження неволі тільки за допомогою збройного чину.

По всій галицькій Україні пролунав другий маніфест Головної Української Ради, який закликав українську молодь створити збройну силу, що репрезентувала б Україну на світовому полі бою. Мала це бути військова формація Українських Січових Стрільців, яка під українським прапором, під кличем боротьби за державну незалежність України та під українським політичним проводом буде боротися проти Москви. Це мала бути репрезентація народу без держави і влади — у формі власного війська. Іншої нашої сили, яка маніфестувала б і оправдувала б наші політично-державницькі постуляти під час війни, не могло бути. Здійснити це велике діло організації власного українського війська стало для нас історичною необхідністю. Переломний історичний момент вимагав від нас рішучого чину зі зброєю в руках.

На поклик маніфесту відгукнулися багатотисячні лави української молоді. Були це молоді юнаки, переважно 18-20 років, багато з них ще молодші. Довголітня довоєнна національно-виховна праця молоді в січових, сокільських, середньошкільних та пластових організаціях в дусі визвольних ідей Шевченка і Франка та січово-мазепинської традиції принесла тепер чудові плоди. Добровільно, без особливої пропаґанди, ведені силою свого патріотизму, з радісним і гордим захопленням вирушили вони із батьківських хат до місць збірки. Пішли на перший поклик, не приготовані в далеку дорогу, з якої багато з них не вернулися. Не підготовані до воєнних труднощів, деколи проти волі батьків, без життєвого досвіду, але сповнені гарячої любови до своєї поневоленої батьківщини та глибокої ненависти до гнобительки-Москви.

В цій воєнній добі, коли Галичину почали вже заливати ворожі армії, впродовж двох-трьох тижнів зібралося понад 25 тисяч добровольців, кількість яких обмежено до 2,000. З цією кількістю бойовиків розпочали Українські Січові Стрільці свій похід в історію.

(Закінчення буде)

ЗВЕРНЕННЯ

до членів УНСоюзу в справі допомоги українським спортовцям в їх участі у світових Олімпійських Іграх 1996 року

Вельмишановні!

Всім нам добре відомо, що це перший раз спортові дружини України братимуть участь як представники незалежної держави у світових літніх спортових Олімпійських Іграх. Коли ми в минулому дивилися на Олімпійські Ігри, не один з нас питав себе, чи дочекаємо того часу, коли спортовці України під своїм власним синьо-жовтим прапором змагатимуться на світовій арені.

Боже Провидіння так попровадило, що розпалася совєтсько-російська імперія і спортовці України, тепер вільної держави, змагатимуться у світових Олімпійських Іграх в Атланті, Джорджія, вліті 1996 року. Для нас усіх ця участь принесе велику радість і гордість, але разом з тим вона накладає на нас і великий обов'язок.

Україна в теперішних часах є у великій економічній кризі і фінансово не спроможна покрити всіх видатків, зв'язаних з підготовою і участю змагунів в літній Олімпіяді. Тому, шановні члени, наша фінансова поміч в цій участі є дуже потрібна і конечна.

Українські спортовці у майже всіх родах спорту мають велику можливість завоювати перші місця. Але щоб вони могли стати до змагу, потрібно багато фондів, спершу на підготову, а також для участи у змаганнях. Час збірки фондів є саме тепер, бо від фінансових спроможностей Національного Олімпійського Комітету України залежатиме і участь змагунів України!

Шановні члени! Екзекутива УНСоюзу порішила провести збірку пожертв на цю важливу ціль поміж своїм членством, яке в минулому завжди щедро відгукувалося на всі заклики подати руку і поміч там, де вона була конечно потрібна. Своєю фінансовою підтримкою Ви включитеся до успіхів змагунів України. Що може принести Україні кращий розголос і довготривалу славу, як спортові досягнення її молоді на світових Олімпійських Іграх, а їх успіх буде частинно і нашим успіхом. Просимо щедро відгукнутися, посилаючи свої пожертви на адресу:

Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, P.O. Box 17a
Jersey City, N.J. 07303

Чеки виставляти на: Ukrainian National Association (O.G.)

Всі пожертви будуть подані у пресі УНСоюзу.

Екзекутивний Комітет УНСоюзу

Галина Сухомлин-Маняко

Новорічне

На Новий Рік я запалю свічки
І Богу помолюсь за Україну,
Щоб Він послав нам згоду на віки,
Щоб у Чорнобилі всміхнулася калина,
Й вода була чистіша за сльозу,
Й Дніпрові хвилі покотили волю,
І колисали журавлі лозу,
І ми кували із Шевченком долю,
Кували всі, хто пам'ятає Січ,
Що дарувала батьківщині славу,
Щоб в майбуття, у обрії сторіч
Вона красою вічною вростала.
На Новий Рік свічки я запалю,
Щоб бути серцем і душею з тими,
Кого не забуваю і люблю,
І з ким ішла дорогами крутими,
Щоб землю рідну в бурях захищать,
Щоб зберегти Вкраїни колискову,
Щоб нашу ниву зерном засівать,
З якого вироста вітчизни слово.
У ньому музика й душа Каменяра,
І серце Кобзаря, що сонцем сяє,
Й безсмертя нашого негаснуча зоря,
Що славним чином землю зігріває.
Я на Говерлі запалю свічки,
І Богу помолюся за дитину,
І за кожного із нас, хто у віки
Несе свободу й славу Україні.

ДИРЕКТОР СЛУЖБИ зовнішньої розвідки Російської Федерації Євгеній Прімаков в інтерв'ю для московської газети „Комсомольская Правда“ дав до зрозуміння, що російська аґентура активно працює на усій території колишньої совєтської імперії. Визнавши, що 1991-92 роки були для його служби „дуже тяжкими“ через відхід „кращих кадрів“, Є. Прімаков сказав: „Ми маємо досить підстав, щоб вести розвідку у нових умовах. Змінилися тільки деякі напрямки діяльности. Наприклад, виникло завдання унеможливити територіяльну дезінтеґрацію Росії і сприяти інтеґраційним тенденціям на території колишнього Совєтського Союзу“.

ПРИРОДООХОРОННИЙ...

(Закінчення зі стор. 2)

виходу з їхніх екологічних небезпечних ситуацій, він сприяє і заохочує громадян брати активну участь у природоохоронних проєктах. Врешті тим організаціям, що хочуть здійснити даний проєкт, Фонд Маршалла приділяє фінансову допомогу, звичайно в обмеженій сумі — від 500 до 8,000 американських долярів. У скрутних економічних обставинах це дає багатьом з них нагоду „стати на тверді ноги" і почати здійснювання проєкту. В рамках програми „Співпраця країн Східньої Европи", Фонд Маршалла підтримав дотепер близько 500 природоохоронних проєктів у таких країнах як Словаччина, Чехія, Польща і Мадярщина.

Нещодавно журнал Американської асоціяція лісництва з Вашінґтону „Амерікен Форестс" подавав на своїх сторінках, що польська лісова фундація одержала допомогу від Фонду Маршалла на здійснення її проєкту „Зелені легені міста Вроцлава".

В зустрічі у Львові з представницею Фонду Маршалла взяли участь такі львівські екологічні організації через своїх представників: Ігор Добко і Василь Полуйко від Товариства Лева (останній теж репрезентував Західньоукраїнський ресурсний Центр), Юрій Зінько від благодійного Еколого-географічного реґіонального фонду, Ігор Соловій від „Зеленого Світу" та Партії Зелених України, Андрій Пенцак від „Зеленого Хреста", Володимир Шушняк від Карпатської еко-географічної школи, Андрій Нечипорук від організації „Ґрінпіс" та інші. Усі вони інформували про головні аспекти їхньої діяльности. Христина Волняковська зазначила, що вона радо приїхала до Львова, щоб ближче познайомитися з різними природоохоронними ініціятивами з цього реґіону і нав'язати особисті контакти. Вона рада, що може втягнути Україну в члени Фонду Маршалла Східньої Европи. Знаючи тепер про завдання і цілі українських екологічних організацій, вона зможе вписати їх у свою програму і згодом просити грошей в її фондодавців. А найважніше, що вона підкреслила з її власного досвіду і в чому запевнила учасників зустрічі — це те, що якщо організація виразно бачить, що вона хоче здійснити, то „ми можемо їй допомогти певним чином це зробити".

Зустріч природоохоронних організацій Львова з представницею Фонду Маршалла відкриває нові можливості для них. Маймо надію, що вони скористають з тих можливостей.

Ірак...

(Закінчення зі стор. 1)

колишнього міністра промисловости і природних ресурсів Іраку генерала Гусейна Камеля аль-Гасана, який декілька місяців тому втік до Йорданії. Базуючись на свідченнях багдадського генерала, спецслужби Йорданії організували таємну стежу за декількома йорданськими фірмами, які протизаконно співпрацювали з іракцями.

ПЕРЕХІДНИЙ...

(Закінчення зі стор. 2)

Японія, найбільший ринок Азії і Тихоокеанського реґіону, переходить повільне відновлення з чотирирічного економічного різкого зниження. Передбачають, що продаж в 1995 році підніметься і становитиме приблизно 6.8 млн. машин і мінімально більше в 1996 році. Період буйного автомобільного росту закінчився. Японський ринок зрів і став циклічним. Автомобільна промисловість має 2.5 — 3.0 млн. штук невикористаної потужности, що, правдоподібно, спричинить ліквідацію деяких з одинадцяти виробників.

Інші країни цього регіону матимуть зріст ринку в 1996 році і обсяг деяких більших з них становитиме (в штуках): Північна Корея — 1,700,000, Китай — 1,450,000 (включає автобуси і вантажні машини),Тайван — 580,000, Індія — 500,000.

В ЗСА тепер є дев'ять чужих і три власні виробники автомобілів і вантажних машин. З завершенням будови фабрик німецьких власників, експансією японських і меліорацією продукції великої трійки, ЗСА стане стратеґічним виробничим центром ґльобальної автомобільної промисловости. Продукція цих виробників продаватиметься не тільки в Америці, її експортуватимуть також на цілий світ.

У невимовному смутку повідомляємо приятелів і знайомих, що 7-го грудня 1995 року відійшла від нас у вічність наша найдорожча ДОНЯ, СЕСТРА, СЕСТРІНКА, БРАТАНКА і КУЗИНКА

бл. п.

ДАРІЯ ГЕЛЬБІҐ

Залишені у смутку:

мама — ЕВСТАХІЯ
тато — ЮЛІЯН з дружиною ЯРОЮ
брат — АДРІЯН
тета — ЛЮБА ГУРАЛЕЧКО-ЛЯЩУК з родиною
вуйко — ОМЕЛЯН з родиною
тета — ЛІДА НАПОЛЕОН з рориною
ближча і дальша родина в ЗСА й Україні.

В пам'ять покійної просимо висилати датки на „Adopt a Hospital Program" in Ukraine. Ukrainian American Veterans Assoc. Post #6 C/0 Victor Romanyshyn, 73 Grandview Ave., North Coldwell, N.J. 07006.

ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

Пожертви висилати:
United Ukrainian American Relief Committee
1206 Cottman Avenue, Philadelphia, Pa. 19111

35-ліття Свято-Покровської православної парафії у Фініксі

3-го грудня 1995 року парафія Святої Покрови у Фініксі, Аріз., відзначала 35-ліття свого існування. Звеличати цю небуденну для громади дату приїхав до нас, повернувшись з подорожі по Австралії, новообраний голова консисторії Архиєпископ Вашінґтонський і Нюйоркський Антоній. Отці, церковна управа на чолі з головою Сергієм Ковальчуком, сестрицтво і діти з хоругвами і квітами зустріли Владику Антонія, привітали традиційним буковинським калачем-сіллю та впровадили до храму Божого. Архиєрейську Літургію відправив Владика Антоній, а йому сослужили отець-настоятель Євген Стефанюк та митрофорний отець, декан західнього узбережжя Америки архипресвітер Степан Галик-Голутяк з Лос Анджелесу, прислужували вівтарні хлопці брати Марко і Тиміш Бойки та кузини Валентин Ємець і Андрій Капустянський під керівництвом досвідченого титаря Івана Білика. Гарно співав добре згармонізований церковний хор під дириґентурою Олександра Сагуленка.

В часі Архиєрейської Літургії, в молитві згадувалося усіх засновників парафії, місійних священиків, яких було аж шість, та призначених уже Консисторією, усіх голів Управи та Сестрицтва св. Ольги.

Після Архиєрейської Літургії усі з церкви перейшли на бенкет-обід до залі СУМ, де ведення дальшої програми перебрала учителька, завжди весела і з гумором, Христина Бойко.

Першою привітала Владику Антонія власним віршом „Поклін тобі, наш Храме" поетеса Марія Лилик, церковний хор проспівав молитву „Отче наш..."і Владика поблагословив страви.

Опісля ведуча програмою Х. Бойко привітала за головним столом Владику Антонія, отців Євгена Стефанюка і Степана Галика-Голутяка з паніматками, отця Довбуша — настоятеля місцевої греко-католицької церкви, о. Григорія Волковинського — настоятеля православної церкви у Сан Дієґо, і голову парафіяльної Управи Сергія Ковальчука, а потім і переповнену православними і греко-католиками залю, та побажала гарно, в любові та злагоді провести час.

З коротким привітом виступив завжди ініціятивний і приязний наш довголітній голова Управи Сергій Ковальчук. Він по-українському щиро висловив подяку Владиці Антонію, що знайшов можливість відвідати нашу маленьку, але активну церковну громадку на далекому Заході та підтримати нас на дусі своєю присутністю. А звертаючись до вщерть заповненої залі, висловив вдячність, що всі ми тут зібралися дійсно по-соборницькому, як і належиться дітям нашої єдиної Матері-України.

Від імени сестрицтва св. Ольги вітала Владику Антонія, як і завжди з натхненням і огнем Віра Швець. Від української греко-католицької парафії привіт склав о. Довбуш; від імени наших гостей-канадців присутніх вітала Анна Холод; від імени фінікського осередку СУМ дуже гарний привіт склав його голова д-р Степан Михайлів; від ООЧСУ — заступник голови Василь Микитин і від стейтового УККА — Пейшен Гантворк.

За обідом були розіграні цінні речі, які подарували парафії з нагоди свята: Марія Коваль, Анна Холод з Канади, Анна Наливайко та завжди дуже діяльна, енергійна, всіма нами шанована паніматка Марися Стефанюк.

З довшою промовою виступав ще митрофорний протопресвітер о. Степан Галик-Голутяк.

По тому церковний хор проспівав „Хваліте ім'я Господнє!", а в своєму вже кінцевому слові отець-настоятель Євген Стефанюк, підсумовуючи день, подякував ще і ще раз Владиці Антонію за труд і батьківську увагу до нас усіх. І закінчено цей наш особливий день спільною молитвою „Достойно є"...

„В останню неділю листопада ц. р. до нашого Храму Св. Михаїла в Сан Франціско завітав митрополит УПЦеркви в ЗСА і УАПЦ західньої діяспори блаженніший Константин і всі ми як колись в сиву давнину славні запорожці злітались на Січ гартувати шаблі дамаські, — повідомив телефоном Микола Сорокаліт, — зібрались як один привітати Владику і зачерпнути нових сил... а в нас дехто мешкає на віддалі понад сто миль.

Я. Аскольд Ємець

ПРЕМ'ЄР...

(Закінчення зі стор. 1)

що покладатися далі на самі лише монетаристські методи керування економікою не можна, Уряд мусить цілеспрямовано підтримувати найбільш перспективні галузі. Це, за його словами, зовсім не означає відступу від ринкових реформ. Просто держава не має права усуватися від керування власними підприємствами, на яких виробляється майже половина валового продукту України.

У галузі цінової і податкової політики Уряд пропонує ввести для підприємців патентний збір замість податку, а також просить для себе додаткових уповноважень у справі збирання мита.

В разі здійснення запляннованих економічних заходів рівень офіційного безробіття в Україні може піднестися до 3.5 млн. чоловік. Тому Уряд уже тепер дбає про програму перекваліфікації та соціяльної допомоги. В міру стабілізації економіки Уряд старатиметься підвищувати розміри пенсій принаймні до рівня офіційної межі бідности.

Прем'єр-міністер підкреслив, що проблема бюджету є не лише економічною, а й політичною. Не самі реформи, а їхня непослідовність, половинчатість є головною причиною сьогоднішньої економічної скрути. "Економіка, — заявив Є. Марчук, — не розвиватиметься доти, доки рядовий громадянин не стане найбільшим інвестором". Уряд старатиметься не допускати грошових емісій, які можуть спричинити гіперінфляцію. А проте соціяльний опір реформам надзвичайно великий, і тому годі сподіватися поки що якогось економічного чуда. В найближчі два роки українцям доведеться ходити з затягнутими пасками, і ми вважаємо своїм обов'язком сказати про це відверто, — заявив Є. Марчук.

ПОДІЇ

ДОПОВІДЬ ІЗ ЦИКЛЮ „ЗАБУТІ СТОРІНКИ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ"

Ню Йорк. — Українська Вільна Академія Наук у ЗСА влаштовує третю лекцію-концерт із циклю „Забуті сторінки української музики", яка відбудеться у суботу, 30-го грудня, в будинку Академії, 206 захід 100-та вул. в Ню Йорку. Початок о год. 2-ій по полудні. Доповідач — музиколог і піяніст із Києва д-р Тарас Філенко. Тема доповіді — „Музичні особливості пісень зимового циклю — колядок і щедрівок". Виконавці — Лілея Волянська, сопрано, і Т. Філенко, фортепіяно. Телефон для інформацій (212) 222-1866.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

КАТЕРИНА ЧЕРЕСНОВСЬКА член УНС Відд. 236-го Т-ва „Вільні Козаки" в Сейр, Па. померла 17-го жовтня 1995 року на 79-му році життя. Членом УНС стала 1936 року. Залишила у смутку мужа Андрія і дочку Роз Марій. Похорон відбувся на укр. католицькому цвинтарі в Сейр, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Сузен Сек, секр.

ЕЛСІ ҐУЗИЛЯК член УНС Відд. 38-го Т-ва ім. св. Миколая в Обирн, Н.Й. померла 24-го жовтня 1995 року на 69-му році життя. Нар. 10-го січня 1926 року в Студґарті, Німеччина. Членом УНС стала 1952 року. Залишила у смутку Едварда і Алфреда Ґузеляків. Похорон відбувся 27-го жовтня 1995 року на цвинтарі св. Йосифа в Обирн, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Едвард Ґузиляк, секр.

СОФІЯ ДАТКУН член УНС Відд. 59-го Т-ва „Українська Січ" в Бриджпорті, Конн. померла 7-го травня 1995 року на 88-му році життя. Нар. 1906 року в Тернополі, Україна. Членом УНС стала 1952 року. Залишила у смутку три дочки: Зеновію Чубату і Любомиру Шумигору в ЗСА і Ольгу Москалик на Україні; сина Степана Даткуна, 12 внуків, 10 правнуків і дальшу родину на Україні. Похорон відбувся 11-го травня 1995 року на цвинтарі св. Івана в Стратфорді, Конн.

Вічна Їй Пам'ять!

Тарас Сливінський, секр.

МАРІЯ МОШТУК член УНС Відділу 292-го Т-ва ім. Івана Хрестителя у Воррен, Миш. померла 19-го жовтня 1995 року на 87-му році життя. Нар. 24-го листопада 1907 року в Дідушичах Великих, Україна. Членом УНС стала 1954 року. Залишила у смутку доньку Анну Бабій. Похорон відбувся 23-го жовтня 1995 року на цвинтарі св. Ядвіґи в Дірборн Гайтс, Миш.

Вічна Їй Пам'ять!

Ірена Прийма, секр.

ЕВГЕН ТАЩИН член УНС Відд. 233-го Т-ва Молодечий Відділ в Лорейн, Огайо. Помер 24-го серпня 1995 року на 81-му році життя. Нар. 1914 року в Настасові, Україна. Залишив у смутку дружину Марію, дітей: Богдана з дружиною Квіткою і дітьми Олександром і Ренею, Зорянну Когут з мужем Зеноном і сином Марком, Олега з дружиною Лісою і дітьми Христиною і Лярисою, Ляріссу Голинську з мужем Несторм і дітьми Дамяном і Лілею. Похорон відбувся 28-го серпня 1995 року на католицькому цвинтарі Кальварія в Лорейн, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

АННА КУЗЬМА член УНС Відд. 59-го Т-ва „Українська Січ" в Бриджпорті, Конн. померла 11-го жовтня 1995 року на 78-му році життя. Нар. 1917 року в Ню Йорку, Н.Й. Членом УНС стала 1940 року. Залишила у смутку дочку Патрицію Кузьму, три сестри і одного брата та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 14-го жовтня 1995 року на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Стратфорді, Конн.

Вічна Їй Пам'ять!

Тарас Сливінський, секр.

СОФІЯ ТЕРЛЕЦЬКА член УНС Відд. 277-го Т-ва ім. св. Івана в Гартфорді, Конн. померла 9-го квітня 1994 року на 97-му році життя. Нар. 1896 року в Межебіях, Україна. Членом УНС стала 1956 року. Залишила у смутку дочок Лідію Крижановську і Любу Бурровс. Похорон відбувся 12-го квітня 1994 року на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ПЕТРО НАЗАРЕВИЧ член УНС Відд. 341-го у Віндсор, Онт. Канада помер 8-го червня 1995 року на 80-му році життя. Нар. 25-го липня 1914 року в Малім Жеребку, Україна. Членом УНС став 1958 року. Залишив у смутку дочок Лейш Назаревич, Надіну Герман і сина Марка Назаревича. Похорон відбувся 10-го червня 1995 року на цвинтарі Windsor Memorial Garden in Windsor, Ontario.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

МИКОЛА ФИЛИПОВИЧ член УНС Відд. 301-го Т-ва ім. Дмитра Вітовського в Блумінґдейл, Ілл. помер 25-го жовтня 1995 року на 70-му році життя. Народився 1925 року в Україні Членом УНС став 1960 року. Залишив у смутку дружину Софію (Зою), брата Володимира з родиною в Україні, шваґрів Інну та Петра Врублівських, племінника Андрія Врублівського з дружиною Джуді, похресника Володимира Врублівського та приятелів з родинами. Похорон відбувся 31-го жовтня 1995 року на цвинтарі св. Андрія в Блумінґдейл, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ІЛЬКО ІВАН ЯРЕМА член УНС Відд. 131-го в Чикаґо, Ілл. помер 19-го вересня 1995 року на 74-му році життя. Нар. 12-го серпня 1921 року в Раві Руській, Україна. Членом УНС став 1970 року. Залишив у смутку дружину Андрею, синів Стефана Е. Вайброна, Богдана і Андрія Яремів. Похорон відбувся 22-го вересня 1995 року на укр. цвинтарі св. Андрія в Блумінґдейл, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа 131-го Відділу